

EVROPSKA KOMISIJA

GD za regionalno politiko

GD za zaposlovanje, socialne zadeve in enake možnosti

SMERNICE ZA OBRAVNAVANJE NAPAK V LETNIH NADZORNIH POROČILIH

(Priloga k Smernicam za letna nadzorna poročila in mnenja z dne 18. februarja 2009, ref.
COCOF 09/0004/01-EN)

To je delovni dokument, ki so ga pripravile službe Komisije. Ta dokument na podlagi veljavne zakonodaje Skupnosti zagotavlja tehnična navodila za razlago in uporabo predpisov Skupnosti s tega področja, ki so namenjena državnim organom, izvajalcem, upravičencem ali možnim upravičencem in drugim organom, ki spremljajo, nadzirajo ali izvajajo kohezijsko politiko. Na podlagi tega delovnega dokumenta službe Komisije pojasnjujejo in razlagajo navedene predpise, kar olajša izvajanje operativnih programov in spodbuja dobro prakso. However, this guidance is without prejudice to the interpretation of the Court of Justice and the Court of First Instance or evolving Commission decision making practice.

Kazalo

SEZNAM KRATIC	4
GLOSAR	5
1. UVOD	7
2. VREDNOTENJE NAPAK	8
2.1. Pristop iz prejšnjih smernic Komisije	8
2.2. Sistemske napake	8
2.3. Naključne napake	9
2.4. Izjemne napake	9
2.5. Napake v povezavi z nedokončanimi kontradiktornimi postopki	10
2.6. Skupna napovedana stopnja napake	11
2.7. Skupna napovedana stopnja napake in ocenjevanje sistemov upravljanja in nadzora	12
3. OBJAVA STOPENJ NAPAKE V ACR PREK PODATKOVNE BAZE SFC 2007	13
4. NEUSTREZNA REVIZIJSKA MNENJA	13
5. KOREKTIVNI UKREPI	14
5.1. Koncept popravljene napake pri določanju revizijskega mnenja	14
5.2. Korektivni ukrepi kot poznejši dogodki	14
5.3. Možnost 1: ekstrapolacijski finančni popravek	15
5.4. Možnost 2: popravki različnih tipov napak	15
5.5. Izravnava z „varovalom“ pri izdatkih	16
6. VPLIV VISOKE STOPNJE NAPAKE NA VZORČENJE	17
7. NAJVERJETNEJŠA NAPAKA IN ZGORNJA MEJA NAPAKE	18
8. POSEBNI PRIMERI	19
8.1. Napake, ki jih ugotovi RO pri izdatkih, za katere so tudi organ upravljanja, posredniški organ in organ za potrjevanje ocenili, da so nepravilni	19
8.1.1. Nepravilnosti, zaradi katerih so posredniški organ/organ upravljanja/organ za potrjevanje ukrepali, vendar še niso bile popravljene, ko je revizijski organ odvzel vzorec	19
8.1.2. Nepravilnosti, ki jih med nadzorom ugotovita posredniški organ/organ upravljanja, so le deloma popravljene, preden RO odvzame vzorec	20

8.1.3. Nepravilnosti, ki se nanašajo na izdatke, katerih potrditev je bila umaknjena, ko je RO odvil vzorec.....	20
8.2. Izravnave zaradi napak v zvezi s previsoko ocenjenimi izdatki v primerjavi z napakami zaradi prenizko ocenjenih izdatkov za ugotovitev najverjetnejše skupne napake.....	21
PRILOGA 1 – SKUPNA NAPOVEDANA STOPNJA NAPAKE.....	22
PRILOGA 2 – PREGLEDNICA ZA PRIJAVLJENE IZDATKE IN VZORČNE REVIZIJE.....	23

SEZNAM KRATIC

RO – Revizijski organ

AAR – Letno poročilo o dejavnosti (za vsak generalni direktorat Komisije)

ACR – Letno nadzorno poročilo

CA – Organ za potrjevanje

CF – Kohezijski sklad

COCOF – Odbor za usklajevanje skladov

DAS – Pozitivna izjava o zanesljivosti izvrševanja proračuna EU, ki jo da Evropsko računsko sodišče

ESSR – Evropski sklad za regionalni razvoj

ESS – Evropski socialni sklad

PT – Posredniški organ

ISA – Mednarodni revizijski standard

OU – Organ upravljanja

MCS – Sistem upravljanja in nadzora

DČ – Država članica

MUS – Vzorčenje po denarni enoti

GLOSAR

Pojem	Opredelitev
Izjemna napaka	Napačna navedba, ki dokazano ni reprezentativna za populacijo.
Kontradiktorni postopek	V skladu s postopkom se (osnutki) revizijskih poročil pošljejo revidirancu z zahtevkom po pisnem odgovoru v določenem časovnem roku.
Napaka	V teh smernicah je napaka količinsko opredeljiva precenitev potrjenih izdatkov, prijavljenih Komisiji.
Izdatki za leto N	Komisiji prijavljeni izdatki, na podlagi katerih je izbran vzorec dejavnosti poslovanja.
Nepravilnost	Enak pomen kot napaka.
Znana napaka	Znana napaka je napaka, ugotovljena zunaj revidiranega vzorca. V primeru vzorčenja po denarni enoti je znana napaka tudi znesek napake, ugotovljen pri elementu iz vzorca, ki je enak vrednosti oziroma presega vrednost intervala izbire.
Napačne navedbe	Enak pomen kot napaka.
Populacija	Celotni sklop podatkov, ki je podlaga za izbiro vzorca (za potrebe v skladu s členom 62.1 (b) Uredbe (ES) št. 1083/2006) in na osnovi katerega revizor oblikuje sklepe.
Naključna napaka	Napake, ki niso opredeljene kot sistemske, se uvrščajo med naključne napake. V skladu s tem konceptom se predvideva, da so naključne napake, ugotovljene v revidiranem vzorcu, verjetno prisotne tudi v nerevidirani populaciji.
Stopnja napake pri vzorčenju	Napaka pri vzorčenju ustreza znesku nepravilnosti (ugotovljenih med revizijami operacij (izvedenih v skladu s

Pojem	Opredelitev
	členom 62.1(b) Uredbe (ES) št. 1083/2006), ki se deli z revidiranimi izdatki.
Sistemska napaka	Sistemske napake so v revidiranem vzorcu ugotovljene napake, ki vplivajo na nerevidirano populacijo in se pojavijo v jasno opredeljenih oziroma podobnih okoliščinah. Te napake imajo ponavadi skupno lastnost, na primer tip operacije, lokacijo ali časovno obdobje. Na splošno so povezane z neučinkovitimi nadzornimi postopki znotraj sistemov upravljanja in nadzora (ali znotraj dela teh sistemov).
Skupna napovedana stopnja napake	<p>Skupna napovedana stopnja napake ustreza vsoti naslednjih napak: napovedanih naključnih napak, sistemskih napak, znanih napak in izjemnih napak, ki niso bile popravljene.</p> <p>RO mora primerjati skupno napovedano stopnjo napake s pragom pomembnosti, da lahko oblikuje sklepe o celotni populaciji, zajeti v vzorec.</p>

1. UVOD

Ta dokument zagotavlja dodatne smernice, tako da pojasnjuje glavna vprašanja, ki so jih države članice (DČ) postavile v zvezi s stopnjami napake, ugotovljenih v letnem nadzornem poročilu (ACR) in vplivu teh stopenj napake na revizijsko mnenje¹ revizijskih organov (RO).

Smernice so skupni dokument, ki ga je pripravil Generalni direktorat za regionalno politiko v sodelovanju z Generalnim direktoratom za zaposlovanje, socialne zadeve in enake možnosti. Smernice uporablja torej RO, pristojen za pripravo ACR od konca leta 2011 naprej za programe, sofinancirane iz ESRR, Kohezijskega sklada ali ESS.

Osnutek navodil nacionalnim organom ne dodeljuje novih oziroma dodatnih nalog. Spodaj razloženi pojmi pojasnjujejo vprašanja, ki so jih RO postavili v zvezi z ocenjevanjem letnih nadzornih poročil, ki so bila predložena do konca leta 2010, in v zvezi z osnutki teh navodil, o katerih se je razpravljalo na sestanku Odbora za usklajevanje skladov (COCOF) z dne 23. novembra 2011 in na srečanju nacionalnih revizorjev in revizorjev Skupnosti (Homologues Group), ki je potekalo od 17. do 18. oktobra 2011. Edini namen smernic je pojasniti, kateri pristop naj izberejo RO pri analizi rezultatov revizij operacij in revizij sistemov.

Ta navodila ne nadomeščajo obstoječih smernic Komisije:

- Smernice za letna nadzorna poročila in mnenja z dne 18. februarja 2009, ref. COCOF 09/0004/01-EN (v nadaljnjem besedilu: navodila za letna nadzorna poročila in mnenja);
- Smernice o metodah vzorčenja za revizijske organe z dne 15. 9. 2008, ref. COCOF 08/0021/01-EN (v nadaljnjem besedilu: navodila za vzorčenje);
- Smernice o skupni metodologiji za ocenjevanje sistemov upravljanja in nadzora [MCS, Management and Control Systems] v državah članicah², ref. COCOF 08/0019/00-EN (v nadaljnjem besedilu: smernice za ocenjevanje MCS);
- Smernice za organe za potrjevanje pri poročanju o umaknjenih zneskih, izterjanih zneskih, zneskih, ki jih je treba izterjati, ter zneskih, ki se štejejo za neizterljive, nanašajo pa se na programsko obdobje 2007–2013 in na preostanek

¹ Člen 62(1)(d)(ii) Uredbe (ES) št. 1083/2006 od revizijskega organa zahteva, da izda mnenje o tem, ali sistem upravljanja in nadzora deluje učinkovito, da s tem poda zadostno zagotovilo o pravilnosti izkazov o izdatkih, ki so bili predloženi Komisiji, in posledično zadostno zagotovilo o zakonitosti in pravilnosti poslovnih dogodkov.

² Glej dokument COCOF št. 08/0019/00-EN, ki predvideva štiri kategorije za ocenjevanje sistemov: kategorija 1: deluje dobro; potrebne so samo manjše izboljšave (visoka zanesljivost), kategorija 2: deluje, vendar so potrebne nekatere izboljšave (povprečna zanesljivost), kategorija 3: deluje delno; potrebne so bistvene izboljšave (povprečna zanesljivost), kategorija 4: v bistvu ne deluje (nizka zanesljivost).

programskega obdobja 2000–2006, z dne 27. 3. 2010, ref. COCOF N°10/0002/00/EN (v nadaljnjem besedilu: smernice za RO).

2. VREDNOTENJE NAPAK

2.1. Pristop iz prejšnjih smernic Komisije

Kot je opredeljeno v oddelku 5 (zadnja alineja) smernic o letnih nadzornih poročilih in mnenjih in v oddelku 6.8 smernic o vzorčenju, se v ACR opiše vrednotenje ugotovljenih napak, pa tudi popravljanje teh napak.

V navedenem oddelku 6.8 se Komisija sklicuje tudi na mednarodni revizijski standard (ISA) št. 530³, v skladu s katerim mora revizor preučiti vzorčne rezultate, naravo in vzrok ugotovljenih napak in njihov možni vpliv na določeni cilj revizije in na druga področja revizije.

Vsaj od leta 2008 smernice Komisije jasno določajo, da morajo RO opraviti poglobljeno kvalitativno analizo napak, ugotovljenih med revizijami operacij, in to analizo vključiti v ACR.

V oddelku ACR, ki obravnava revizije operacij, mora RO razložiti naravo napak, ki vplivajo na skupno napovedano stopnjo napake, saj lahko napake izvirajo iz, med drugim, javnih naročil, instrumentov finančnega inženiringa ali shem pomoči.

Kot je opredeljeno v smernicah za letna nadzorna poročila in mnenja iz leta 2009⁴, mora biti iz ACR razvidno, ali so bile ugotovljene težave (nepravilnosti) systemskega značaja, prav tako pa morajo biti v poročilu navedeni sprejeti ukrepi, vključno s količinsko opredelitvijo nepravilnih izdatkov in z njimi povezanih finančnih popravkov.

Sicer pa te smernice ne morejo nadomestiti strokovne presoje RO pri ocenjevanju, ali je napaka systemska, naključna oziroma izjemna. To ocenjevanje mora biti sestavljeno iz analiz posameznih primerov, ki so vključeni v ACR.

2.2. Systemske napake

Systemske napake so v revidiranem vzorcu ugotovljene napake, ki vplivajo na nerevidirano populacijo ter se pojavijo v jasno opredeljenih in podobnih okoliščinah. Na splošno so povezane z neučinkovitimi nadzornimi postopki znotraj sistemov upravljanja in nadzora (ali znotraj dela teh sistemov). Če je odkrita morebitna systemska napaka, je treba izvesti dodatne dejavnosti, na podlagi katerih je mogoče ugotoviti skupni obseg systemske napake in posledično napako količinsko opredeliti. To pomeni, da je treba prepoznati vse primere, ki bi lahko

³ <http://web.ifac.org/download/a027-2010-iaasb-handbook-isa-530.pdf>.

⁴ Glej oddelek 4, zadnja alineja v navedenih smernicah.

vsebovali napako istega tipa, kot je napaka v vzorcu, s tem pa se omogoči razmejitev celotnega učinka te napake na populacijo⁵.

V skladu s členom 98(4) Uredbe (ES) št. 1083/2006: „V primeru sistemskih nepravilnosti država članica razširi svojo preiskavo na vse projekte, ki bi lahko bili prizadeti.“ Iz tega razloga so koncept sistemske nepravilnosti in ukrepi, ki jih država članica mora sprejeti, dobro znani vsem akterjem pri MCS.

Podobno kot pri sistemskih napakah, lahko napaka v vzorcu revizorju pomaga odkriti eno ali več napak zunaj tega vzorca – take napake se lahko razvrstijo kot „znane napake“. Če je neka pogodba v skladu s pravili o javnih naročilih nezakonita, obstaja verjetnost, da je bil del povezanih nepravilnih izdatkov prijavljen v zahtevku za izplačilo ali z računom, ki je bil vključen v revidiran vzorec, preostali izdatki pa so bili prijavljeni v zahtevkih za izplačilo ali z računi, ki niso bili vključeni v navedeni vzorec. Obravnavanje znanih napak je enako kot obravnavanje sistemskih napak.

2.3. Naključne napake

2.4. Izjemne napake

Napake, ki niso opredeljene kot sistemske, se uvrščajo med naključne napake. V skladu s tem konceptom se predvideva verjetnost, da so naključne napake, ugotovljene v revidiranem vzorcu, prisotne tudi v nerevidirani populaciji, saj je vzorec reprezentativen za populacijo. Zato je treba te napake vključiti v izračun napovedi napak – glej oddelek 2.6 teh smernic.

V letnih nadzornih poročilih, ki so bila predložena do konca leta 2010, so RO v mnogih primerih prijavili „izjemne napake“, zato so bile napovedane stopnje napake v poročilih posledično nižje, kot bi morale biti.

Statistični vzorec je reprezentativen za celotno populacijo, zato bi morale biti izjemne napake ugotovljene le v izjemnih, dobro utemeljenih okoliščinah. Pogosta uporaba tega koncepta brez ustrezne utemeljitve lahko razvrednoti zanesljivost revizijskega mnenja.

RO mora v ACR zagotoviti, da izjemna napaka ni reprezentativna za celotno populacijo in v skladu z ISA št. 530 razložiti, s katerimi dodatnimi revizijskimi postopki je bilo ugotovljeno, da izjemna napaka res obstaja.

Poleg tega ISA št. 530 določa naslednje:

„A.19. Kadar je za napačno navedbo ugotovljeno, da je le izjema, jo je dovoljeno izključiti iz projiciranja napačnih navedb na populacijo. Toda

⁵ Določena napaka je lahko na primer ugotovljena pri operaciji, ki se sofinancira v okviru prednostne osi, povezane s finančnim inženiringom. Ta napaka se lahko pojavi tudi pri drugih operacijah v okviru iste prednostne osi. RO mora v sodelovanju z OU/PT preveriti, ali se je ista napaka ponovila tudi kje drugje. Vendar je treba, kot je bilo že navedeno, vsako napako v vzorcu vključiti tudi v izračun napovedane stopnje napake (razen pri ustrezno utemeljenih izjemnih napakah) iz preprostega razloga, ker je vzorec reprezentativen za celotno populacijo.

učinek vsake take napačne navedbe, če ni bila popravljena, je še vedno treba upoštevati dodatno k projekciji napačnih navedb, ki niso izjeme.“

A.22. Pri preizkušanju podrobnosti je projicirana napačna navedba skupaj z morebitno izjemno napačno navedbo revizorjeva najboljša ocena napačnih navedb v populaciji. Če je projicirana napačna navedba skupaj z morebitno izjemno napačno navedbo večja od dopustne napačne navedbe, vzorec ne zagotavlja sprejemljive podlage za sklepe o populaciji, ki je bila preskušena. (...)"

To pomeni, da je treba v skladu z oddelkom 5.1 teh smernic izjemno napako prišteti v izračunu skupne napovedane stopnje napake, če izjemna napaka ni bila popravljena in se je RO odločil, da jo izloči iz izračuna napovedane napake. Če je bila izjemna napaka popravljena, potem se ne upošteva pri skupni napovedani stopnji napake. Ta pristop se uporablja samo pri izjemnih napakah zaradi njihovega posebnega značaja, ki se upošteva tudi v citiranih revizijskih standardih.

2.5. Napake v povezavi z nedokončanimi kontradiktornimi postopki

Napake, ki so bile vključene v skupno napovedano stopnjo napake, bi se morale nanašati na ugotovitve v končnem revizijskem poročilu, ki je nastalo po zaključku kontradiktornega postopka z revidirancem.

V ustrezno utemeljenih primerih, ko tak kontradiktorni postopek ni bil zaključen pred oddajo ACR, to lahko pomeni omejitev področja uporabe in lahko je dano mnenje s pridržki na podlagi strokovne presoje RO. V tem primeru mora RO v revizijskem mnenju izjaviti, ali imajo take omejitve vpliv na prijavljene izdatke in če ga imajo, ga mora tudi količinsko opredeliti⁶.

Odvisno od faze kontradiktornega postopka pri dani reviziji, se lahko RO odloči: (i) da bo upošteval napake, ugotovljene med revizijo v izračunu napovedi napake (kot je opredeljeno v oddelku 2.6 teh smernic) ali (ii) pa bo količinsko opredelil nepravilnosti v omejenem področju uporabe revizijskega mnenja, skupaj z navedbo, ali bi morebitne nepravilnosti bistveno vplivale na skupno napoved stopnje napake (npr. če bi skupna napovedana napaka vključno s to nepravilnostjo privedla do skupne stopnje napake, ki bi bila višja od 2 %).

V vsakem primeru velja naslednje: „*Stopnja napake, ki se navede v letnem poročilu o nadzoru, se navadno določi na podlagi končnih rezultatov revizije (po kontradiktornem postopku) izbranega vzorca v referenčnem obdobju. Kljub temu se lahko zgodi, da se po nadaljnjem spremljanju v skladu z upravnimi/revizijskimi postopki ugotovi, da nekatere napake v bistvu niso napake. Zato se stopnja napake, navedena v prejšnjih poročilih, po potrebi posodobi.*“⁷

⁶ Glej oddelek 7 smernic o letnih nadzornih poročilih in mnenjih.

⁷ Glej opombo 9 v smernicah o letnih nadzornih poročilih in mnenjih.

2.6. Skupna napovedana stopnja napake

RO mora v ACR navesti skupno napovedano stopnjo napake, ki jo mora primerjati s pragom pomembnosti, da lahko oblikuje zaključke o populaciji, kot je opredeljeno v drugem pododstavku člena 17(4) Uredbe Komisije (ES) št. 1828/2006.

V skladu z drugim odstavkom te določbe: „V operativnih programih, za katere napovedana stopnja napake presega stopnjo pomembnosti, glavni revizijski organ analizira njeno pomembnost in ustrezno ukrepa, tudi tako, da pripravi ustrezna priporočila, ki bodo sporočena v letnem poročilu o nadzoru.“

Skupna napovedana stopnja napake predstavlja ocenjeni učinek napak v sistemih upravljanja in nadzora v odstotkih populacije za leto N.

Skupna napovedana napaka mora odražati analizo napak, ki jo je RO opravil na podlagi revizij operacij, ki so bile opravljene v skladu s členom 62.1(b) Uredbe (ES) št. 1083/2006.

Skupna napovedana napaka ustreza vsoti naslednjih napak: napovedanih naključnih napak, sistemskih napak in nepopravljenih izjemnih napak – glej diagram poteka v Prilogi 1 k tem smernicam.

Če so v revidiranem vzorcu ugotovljene sistemske napake in je njihov obseg v nerevidirani populaciji natančno razmejen, se sistemske napake, ki se nanašajo na populacijo, prištejejo k skupni napovedani napaki. Če pred predložitvijo ACR razmejitev ni izvedena, je treba sistemske napake obravnavati kot naključne za potrebe izračuna napovedane naključne napake.

V zvezi z naključnimi napakami se izračun napovedi napak razlikuje glede na metodo vzorčenja, ki je bila izbrana in opisana v revizijski strategiji. Za napovedovanje napak glej oddelke od 6.3 do 6.6 v smernicah Komisije za metode vzorčenja – primeri metod vzorčenja in njihova uporaba. Na splošno velja:

- Če RO kot metodo vzorčenja uporabi vzorčenje po denarni enoti (MUS), napovedana naključna napaka ustreza najverjetnejši napaki.
- Pri izračunu ocenjene razlike mora RO izračunati doseženo natančnost ter na podlagi izračuna navesti zgornjo in spodnjo mejno vrednost.
- Pri nestatističnem vzorčenju se zahteva napoved stopnje napake, če se uporablja „formalni pristop“, ki je pojasnjen v oddelku 6.6 smernic o metodah vzorčenja. Če se pri nestatističnem vzorčenju ne uporablja omenjeni „formalni pristop“, pri stopnji napake ni ekstrapolacije, kar pomeni, da je napovedana stopnja napake dejansko stopnja napake v vzorcu.

RO mora količinsko opredeliti vse napake in jih vključiti v skupno napovedano stopnjo napake, razen v izjemnih primerih, ki so opisani v oddelku 2.4 teh smernic. Če količinske opredelitve ni, se stopnja napake ne more obravnavati kot zanesljiva, saj je verjetno prenizka. V takih okoliščinah je revizijsko mnenje dano s pridržkom.

Na splošno je treba vse ugotovljene napake upoštevati pri izračunu skupne napovedane stopnje napake. Oddelek 8 v tem dokumentu se nanaša na posamezne primere, v katerih zgoraj navedeno ne drži.

2.7. Skupna napovedana stopnja napake in ocenjevanje sistemov upravljanja in nadzora

Če je skupna napovedana stopnja napake nad pragom pomembnosti, ki znaša 2 %, to nakazuje, da so prijavljeni izdatki v bistvenem obsegu nepravilni, tj. da sistem upravljanja in nadzora (MCS) ni pravilno deloval.

Oddelek 2 Priloge IV k Uredbi (ES) št. 1828/2006 zahteva, da RO združi rezultate revizij sistemov z revizijami operacij in tako pridobi visoko stopnjo zagotovila o učinkovitem delovanju MCS.

V skladu s smernicami za ocenjevanje MCS⁸ mora RO na podlagi opravljenih revizij sistema (upoštevajoč morebitne nadomestne oblike nadzora) oblikovati splošne ugotovitve o sistemu, ki jih bo vključil v revizijsko mnenje.

V oddelku 6 smernic o letnih nadzornih poročilih in mnenjih je navedenih nekaj primerov, ki jih mora RO upoštevati pri ocenjevanju splošnih zagotovil na podlagi revizij sistemov in revizij operacij.

Če RO meni, da MCS spada v kategorijo 2 in je skupna napovedana stopnja napake pod pragom pomembnosti v višini 2 %, se lahko poda revizijsko mnenje brez pridržka.

Če pa je MCS razvrščen v kategorijo 1 ali 2 in je skupna napovedana stopnja napake nad 2 %, to pomeni, da MCS v praksi ni dovolj učinkovit pri preprečevanju, ugotavljanju in popravljanju nepravilnosti ter izterjavi neupravičeno izplačanih zneskov, kljub relativno pozitivni oceni na podlagi revizij sistemov, ki jih je izvedel RO. V tem primeru se šteje za primerno revizijsko mnenje s pridržkom.

Če RO meni, da MCS spada v kategorijo 3 ali 4, se šteje za primerno⁹ podati revizijsko mnenje s pridržkom, čeprav je skupna napovedana stopnja napake pod 2 %. RO mora na podlagi strokovne presoje oceniti, ali revizije sistemov, ki so privedle do razvrstitve MCS v kategorijo 3, temeljijo na ugotovitvah, ki jih revizije operacij ne bi mogle zaznati (npr. sistemske revizije MCS, ki so bili po letu N prilagojeni, kar je privedlo do slabših zagotovil, kot pri revizijah operacij, za izdatke v navedenem letu).

⁸ Ta smernica se nanaša na štiri kategorije za ocenjevanje sistemov: kategorija 1: deluje dobro; potrebne so samo manjše izboljšave (visoka raven zanesljivosti), kategorija 2: deluje, vendar so potrebne nekatere izboljšave (povprečna zanesljivost), kategorija 3: deluje delno; potrebne so bistvene izboljšave (povprečna zanesljivost), kategorija 4: v bistvu ne deluje (nizka raven zanesljivosti).

⁹ Izraz „smiselno“ pomeni, da mora RO uporabiti strokovno presojo, da lahko oblikuje primerne zaključke o svojem delu.

Če MCS spada v kategorijo 3 ali 4 in je skupna napovedana stopnja napake nad 2 %, se poda mnenje s pridržkom ali negativno mnenje. Razločevanje med mnenjem s pridržkom in negativnim mnenjem je odvisno od resnosti in obsega napak.

3. OBJAVA STOPENJ NAPAKE V ACR PREK PODATKOVNE BAZE SFC 2007

Zgoraj navedena informacija mora biti predstavljena v delu ACR, ki obravnava revizije vzorca operacij.

Poleg tega morata biti v „preglednici za prijavljene izdatke in vzorčne revizije“, priloženi k ACR (kot izhaja iz preglednice 9 Priloge VIII Uredbe (ES) št. 1828/2006) navedeni stopnja napake, ugotovljena v vzorcu, in skupna napovedana stopnja napake (kot je opredeljena v oddelku 2.6) – glej Prilogo 2 k temu dokumentu.

ACR mora biti Komisiji predložen prek SFC2007. Zgoraj navedeno razpredelnico, ki jo mora izpolniti RO, vsebuje modul v SFC2007. Informacijo o skupni napovedani stopnji napake je treba vstaviti v ločen stolpec, za stolpcem z naslovom „Znesek in odstotek (stopnja napake) nepravilnih izdatkov v naključnem vzorcu“. Obstoječa razpredelnica v SFC2007 je bila prilagojena glede na predložitev ACR leta 2011, da bi se razrešila tehnična vprašanja, ki so se pojavila ob zadnji predložitvi letnih nadzornih poročil.

Čeprav je iz metodološkega vidika pravilno prijaviti enotno stopnjo napake za vse programe, ki imajo skupni MCS, se lahko mnenja o programih v okviru navedenega sistema včasih razlikujejo.

Člen 62(1)d Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006 navaja: „Če v več operativnih programih velja skupni sistem, se lahko podatki iz točke (i) združijo v skupnem poročilu, mnenje in izjava iz točk (ii) in (iii) pa lahko zajemajo vse zadevne operativne programe.“

Če pa revizije sistemov ali analiza napak, ugotovljenih v skupnem vzorcu, kažejo pomanjkljivosti posameznega programa v okviru MCS, se lahko RO odloči, da bo o tem programu podal drugačno revizijsko mnenje. Podatkovna baza SFC2007 omogoča RO, da vnese različna mnenja za vsak program posebej, čeprav imajo ti programi skupni MCS.

4. NEUSTREZNA REVIZIJSKA MNENJA

Na podlagi izkušenj, ki so bile pridobljene ob predložitvi letnih nadzornih poročil iz leta 2010, Komisija meni, da gre v naslednjih primerih za neustrezna revizijska mnenja:

- mnenja brez pridržkov, čeprav revizije operacij v zvezi z izdatki v letu N niso bile izvedene;
- mnenje brez pridržka, čeprav RO ni revidiral vseh operacij v vzorcu;
- mnenja brez pridržka, čeprav so bile skupne napovedane stopnje napake nad pragom pomembnosti in/ali so bile v sistemskih revizijah ugotovljene pomembne

pomanjkljivosti, ne da bi nacionalni organi pravočasno sprejeli primerne korektivne ukrepe pred razkritjem revizijskega mnenja.

- odklonitev mnenja, ker kontradiktorni postopki za revizije operacij niso bili zaključeni.

5. KOREKTIVNI UKREPI

5.1. Koncept popravljene napake pri določanju revizijskega mnenja

Vse napake, ki jih je RO odkril v revidiranem vzorcu, je treba v skladu z določbami člena 28 Uredbe (ES) št. 1828/2006, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 846/2009, popraviti in jih prijaviti v skladu s smernicami o vzorčenju.

V skladu s členom 70 Uredbe (ES) št. 1083/2006 in členom 70 Uredbe Sveta (ES) št. 1198/2006 morajo države članice popraviti in izterjati neupravičeno izplačane zneske. Države članice imajo na razpolago dve možnosti:

- 1) ko odkrijejo nepravilnost, nemudoma umaknejo nepravilne izdatke iz programa, tako da jih odštejejo pri naslednjem izkazu o izdatkih, s čimer se sprostijo sredstva EU za financiranje drugih dejavnosti, ali
- 2) izdatke začasno pustijo v programu do zaključka postopka za izterjavo neupravičeno izplačane nepovratne pomoči upravičencem in jih odštejejo pri naslednjem izkazu o izdatkih šele, ko je bila izterjava izvedena.

Kot izhaja iz navedenih zakonskih predpisov, je v skladu s temi smernicami napaka popravljena, ko se nepravilni znesek odšteje (po umiku ali izterjavi) pri izkazu o izdatkih, predloženem Komisiji, ali ko se sporni izdatki vnesejo v računovodski sistem organa za potrjevanje kot nerešeni primer izterjave.

5.2. Korektivni ukrepi kot poznejši dogodki

Na podlagi analize rezultatov sistemskih revizij in revizij operacij, o katerih je poročal RO, mora država članica (organ upravljanja ali organ za potrjevanje v skladu z MCS) sprejeti potrebne nadaljnje korektivne ukrepe.

Če se ti ukrepi izvedejo pred predložitvijo ACR Komisiji in ima RO dovolj dokazov o učinkovitosti njihovega izvajanja, je treba o ukrepih poročati tudi v ACR in s tem dokazati, da so nacionalni organi v zvezi z ugotovljenimi napakami sprejeli ustrezne nadaljnje ukrepe.

Taki korektivni ukrepi se lahko obravnavajo kot poznejši dogodki, ki so bili uvedeni po koncu revizijskega obdobja, RO pa jih lahko upošteva pri določitvi stopnje zagotovil in revizijskega mnenja. V skladu s prejšnjimi smernicami o ACR¹⁰ velja, da „nekateri poznejši dogodki lahko pomembno vplivajo na delovanje sistemov upravljanja in nadzora in/ali pridržke (pri pritrdilnem mnenju s pridržki ali pri negativnem mnenju) ter jih mora glavni revizijski organ zato obvezno upoštevati“.

¹⁰ Glej Oddelek 8 smernic o letnih nadzornih poročilih in mnenjih.

Ti dogodki lahko ustrezajo pozitivnim ukrepom (npr. korektivni ukrepi, izvedeni po koncu revizijskega obdobja) ali pa imajo negativni vpliv (npr. pomanjkljivosti v sistemu ali napake, ugotovljene po koncu revizijskega obdobja).

RO lahko poda mnenje brez pridržkov, če sprejeti korektivni ukrepi zmanjšajo tveganje bistvenih pomanjkljivosti v sistemu upravljanja in nadzora na primerno raven, kar pomeni, da vrednost tveganja v zvezi z izdatki, prijavljenimi v letu N, po izvajanju korektivnih ukrepov ni višja od 2 % navedenih izdatkov (razen če je MCS že v začetku razvrščen v kategorijo 4, glej Oddelek 2.7).

Če se korektivni ukrepi nanašajo na popravke nepravilnih izdatkov, lahko RO obravnava te popravke le za namene iz prejšnjega odstavka, če so bili s temi izdatki povezani izdatki popravljene v skladu z oddelkom 5.1.

Ob upoštevanju zgoraj navedenega začasno zadrževanje izdatkov s strani organa za potrjevanje ne šteje kot korektivni ukrep. Ne glede na to pa lahko RO obravnava zgoraj navedeno začasno zadrževanje izdatkov kot poznejši dogodek, če se ta ukrep sprejme pred predložitvijo ACR Komisiji in se organ za potrjevanje posebej pisno zaveže (npr. v pismu Komisiji), da bo sporne izdatke prijavil šele, ko dobi zadostno zagotovilo o zakonitosti in pravilnosti teh izdatkov ter bo Komisija obveščena o ukrepih za pridobitev takih zagotovil in bo prejela mnenje RO o primernosti navedenih ukrepov.

Če so korektivni ukrepi povezani z akcijskim načrtom, lahko RO to upošteva le v zgoraj navedenem okviru, če so bili ukrepi učinkovito izvedeni in ima RO o tem jasne dokaze.

V vsakem primeru mora skupna napovedana stopnja napake ostati ista, kar pomeni, da nanjo taki korektivni ukrepi ne vplivajo, mora pa biti navedena tudi v ACR.

5.3. Možnost 1: ekstrapolacijski finančni popravek

Država članica (organ upravljanja ali organ za potrjevanje v skladu z MCS) se lahko odloči za izločitev prijavljenih izdatkov, ko je izračunana skupna napovedana stopnja napake (objavljena v ACR), če so prijavljeni izdatki nepravilni. To lahko naredi z uporabo ekstrapolacijskega finančnega popravka skupnih nerevidiranih izdatkov operativnega programa za navedeno leto N.

Zgoraj navedeni pristop ni obvezen, prepuščen je odločitvi države članice.

Po popravku napak v vzorcu, je treba ekstrapolacijski popravek uporabiti za celotno nerevidirano populacijo. Ekstrapolacijski finančni popravek = napovedana stopnja napake * nerevidirani izdatki.

5.4. Možnost 2: popravki različnih tipov napak

Vse napake je treba popraviti, vključno z znanimi in izjemnimi napakami.

V zvezi s sistemskimi napakami mora RO za potrebe ACR potrditi naslednje:

- Določi se skupni znesek izdatkov, ki je bil prijavljen Komisiji in na katerega so vplivale navedene sistemske napake, pristojni organi pa sprejmejo potrebne

popravke¹¹, kakor hitro je to mogoče. Razmejitev sistemske napake v nerevidiranih izdatkih lahko pod nadzorom RO opravi organ upravljanja. V praksi to pomeni, da mora RO preučiti kakovost dela, ki ga je opravil OU, in Komisiji predložiti natančno pisno potrdilo, da je delo opravljeno v skladu z ustreznimi standardi in da se RO strinja s sklepi.

- Da bi se zmanjšalo tveganje bistvenih napak v prihodnjih izjavah o izdatkih, se mora odgovorni nacionalni organ zavezati k izvajanju korektivnega akcijskega načrta s strogimi roki za odpravo sistemskih pomanjkljivosti. Akcijski načrt mora biti v ACR jasno in jedrnato opisan.

Naključne napake so lahko edini vir napak v revidiranem vzorcu ali pa obstajajo poleg sistemskih napak (ki se ugotavljajo in obravnavajo, kot je opisano zgoraj). Kot je zapisano v oddelku 2.3 teh smernic, se pri konceptu naključna napaka predvideva verjetnost, da so te napake prisotne tudi v nerevidiranem vzorcu. Iz tega sledi, da mora RO izračunati tvegane izdatke, tako da upošteva napovedano stopnjo napake (ta se nanaša na naključne napake, ugotovljene v vzorcu revidiranih operacij) pri nerevidiranih izdatkih, vendar pa mora prej odšteti izdatke, na katere so vplivale sistemske napake. Vrednost tveganja pri izdatkih, prijavljenih v letu N, mora biti navedena v ACR, država članica pa mora zagotoviti primerne nadaljnje ukrepe.

5.5. Izravnava z „varovalom“ pri izdatkih

Lahko se zgodi, da država članica v letu N+1 v zvezi z določeno operacijo Komisiji prijavi več izdatkov, kot so bili v začetku predvideni v proračunu za leto N. To ustreza „varovalu“ pri izdatkih.

V proračunu predvideni izdatki projekta so na primer 100 000 EUR, javno sofinanciranje pa znaša 40 % izdatkov, torej do največ 40 000 EUR. V okviru projekta so prijavljeni izdatki v višini 110 000 EUR in zanj je odobren najvišji znesek nepovratnih sredstev subvencijo v višini 40 000 EUR. RO revidira 110 000 EUR, ki so bili prijavljeni v okviru projekta, in ugotovi neupravičene izdatke v višini 9 000 EUR. Vendar pa nacionalni organi upravičencu morda ne bodo izdali naloga za izterjavo, ker je kljub temu navedel dovolj upravičenih izdatkov, zaradi česar je upravičen do najvišjega zneska v višini nepovratnih sredstev 40 000 EUR.

Pri drugem primeru so v proračunu predvideni izdatki projekta 100 000 EUR, javno sofinanciranje pa zagotovi 40 % izdatkov, torej do največ 40 000 EUR. V okviru projekta so prijavljeni izdatki v višini 110 000 EUR. RO revidira 110 000 EUR, ki so bili prijavljeni v okviru projekta, in ugotovi neupravičene izdatke v višini 15 000 EUR. Iz tega sledi, da morajo nacionalni organi upravičencu izdati nalog za izterjavo za znesek v višini 5 000 EUR, ker je napaka preseгла prag poziva (100 000 EUR). Upravičenec je upravičen do najvišjega zneska nepovratnih sredstev v višini 38 000 EUR (95*40 %).

¹¹ Glej člen 98(4) Uredbe (ES) št. 1083/2006.

6. VPLIV VISOKE STOPNJE NAPAKE NA VZORČENJE

Visoka skupna napovedana stopnja napake lahko nakazuje, da je bilo načrtovanje vzorčenja zasnovano na podlagi napačnih predpostavk, pričakovana stopnja napake je bila na primer prenizka ali pa je bila raven zaupanja, določena na podlagi kontrolnega preizkušanja, previsoka.

ISA št. 530 (glej točko 5 v dodatku 3) o tem določa naslednje:

„Čim večji je znesek napačne navedbe, ki ga revizor pričakuje v populaciji, večja mora biti velikost vzorca, da je mogoče utemeljeno oceniti dejanski znesek napačne navedbe v populaciji.“ Med dejavniki, ki so pomembni za revizorjevo proučevanje zneska pričakovane napačne navedbe, so obseg subjektivno določenih vrednosti postavk, izidi postopkov ocenjevanja tveganj, izidi preskusov kontrol, izidi revizijskih postopkov iz prejšnjih obdobj in izidi drugih postopkov preizkušanja podatkov.“

Na podlagi pridobljenih izkušenj je treba pri vzorčenju v prihodnje upoštevati primernejše parametre.

- Če RO uporabi vzorčenje po denarni enoti na izboru operacij, ki jih je treba revidirati, ponavadi uporabi nizko pričakovano stopnjo napake (npr. 10 % praga pomembnosti ali 0,2 %, če pomembnost znaša 2 %¹²) Če določeni rezultati vzorčenja kažejo napovedano stopnjo napake, ki je višja od 2 %, RO lahko razmisli o uporabi drugačne metode vzorčenja, kot je razvidno iz oddelka 6 v navodilih Komisije o metodah vzorčenja, ki jih je objavila Komisija, in sicer v spodnji razpredelnici¹³:

-

Variabilnost populaciji	v	Pričakovan a pogostost napak	Predlagan pristop
Nizka		Nizka	Variabilno vzorčenje – vzorčenje po denarni enoti
Visoka		Nizka	Vzorčenje po denarni enoti
Nizka		Visoka	Variabilno vzorčenje
Visoka		Visoka	Oblikovanje skupin ali razslojevanje (plus primerna metoda vzorčenja)

¹² Kot je navedeno v Prilogi 4 k Uredbi (ES) št. 1828/2006, najvišji prag pomembnosti znaša 2 %. RO lahko za prag pomembnosti določi tudi nižji delež.

¹³ Glej oddelek 6 navedenih navodil.

7. NAJVERJETNEJŠA NAPAKA IN ZGORNJA MEJA NAPAKE

Kot je določeno v navodilih o metodah vzorčenja, je treba poleg napake pri vzorčenju in najverjetnejše napake izračunati in v ACR navesti tudi spodnjo in zgornjo mejo napake.

Navodila Komisije o metodah vzorčenja za revizijske organe v zvezi z ocenjevanjem in napovedovanjem napak na podlagi vzorca, ki je bil določen z vzorčenjem po denarni enoti, navajajo¹⁴ naslednje:

- *„Zgornjo mejo napake se izračuna kot vsoto predvidene napačne navedbe, osnovne natančnosti (...) ter vse večjo toleranco za širjenje vrzeli glede natančnosti.*
- *Revizor lahko prav tako izračuna potrebno dodatno velikost vzorca, tako da najverjetnejšo napačno navedbo iz vrednotenja vzorca zamenja za prvotno pričakovano napačno navedbo v enačbi za interval vzorca ter določi interval v skupni velikosti vzorca na podlagi novih pričakovanj. Število dodatnih postavk vzorca je mogoče določiti, tako da se odšteje prvotna velikost vzorca od nove velikosti vzorca. Pri izboru se lahko uporabi nov interval vzorčenja. Izbrati je treba postavke, ki niso že vključene v vzorec.“*
- *Na primer, če ugotovimo enotno napačno navedbo v znesku 300 EUR (25 %), tj. napovedana napaka v višini 1 000 EUR s TM [dovoljena napačna navedba] 5 000 EUR in vzorčenjem po denarni enoti za 4 000 EUR pri stopnji zaupanja 95 % (dejavnik zaupanja je 3), imamo skupaj 13 750 EUR zgornje meje napačne navedbe. Ta številka je vsota:*
 - *napovedane napačne navedbe 1 000 EUR,*
 - *osnovne natančnosti 4 000 EUR x 3 = 12 000 EUR ter*
 - *tolerance $(4,75 - 3 - 1) \times 1 000 = 750$ EUR (4,75 je RF [dejavnik zanesljivosti] za 1 napako pri 95-odstotni stopnji zaupanja, 3 je RF za 0 napak pri 95-odstotni zanesljivosti).*
- *Ta zgornja meja je višja od dovoljene napake, zato sklepamo, da napačna navedba v množici presega prag pomembnosti. Prav tako sklepamo, da smo 95 % gotovi, da je napaka v množici največ 13 750 EUR.*
- *Preden revizijski organ uporabi statistično metodo, mora oceniti najverjetnejšo stopnjo napačne navedbe v populaciji in jo primerjati s pomembnostjo, da lahko oceni rezultate.“*

Če se pri določanju vzorca operacij, za katere se bo izvedla revizija, uporabi vzorčenje po denarni enoti, se kot najverjetnejša napaka upošteva napovedana stopnja naključne napake. Ta stopnja napake je del skupne napovedane stopnje

¹⁴ Glej stran 32 Navodil o metodah vzorčenja za revizijske organe za prev tri alineje in stran 40 za zadnjo alinejo.

napake, ki se primerja s pragom pomembnosti v višini 2 %. Če se vse napake, ki so bile ugotovljene v vzorcu, obravnavajo kot naključne, je skupna napovedana stopnja napake enaka naključni napovedani stopnji napake.

V vsakem primeru je treba opraviti analizo zgornje meje napake, da se izpolnijo pogoji za vzorčenje po denarni enoti.

Smernice INTOSAI¹⁵ so „enotna podlaga, na katero se je mogoče sklicevati in [ki jo lahko vse VRI v EU] po lastni presoji sprejmejo v okvir svojih metod revidiranja dejavnosti (aktivnosti) EU (...)“¹⁶. Smernica št. 23¹⁷ določa, da ko je „zgornja meja napake višja od meje sprejemljive napake, vendar je meja najverjetnejše napake nižja od meje sprejemljive napake“, v tem primeru naj bi revizor:

„zahteval, da revidirana enota razišče ugotovljene napake/izjeme in možnost nadaljnjih napak/izjem; to lahko vodi k dogovorjenim popravkom v računovodskih izkazih;

- opravi nadaljnje preizkuse z namenom zmanjšati tveganje pri vzorčenju in s tem tudi dopustni odmik, ki ga je treba vgraditi v vrednotenje izidov;
- uporabil druge možne postopke revidiranja, da bi pridobil dodatno zagotovilo.“

RO mora uporabiti strokovno presojo pri izbiri ene od zgoraj navedenih možnosti in o tem poročati v ACR.

8. POSEBNI PRIMERI

8.1. Napake, ki jih ugotovi RO pri izdatkih, za katere so tudi organ upravljanja, posredniški organ in organ za potrjevanje ocenili, da so nepravilni

8.1.1. Nepravilnosti, zaradi katerih so posredniški organ/organ upravljanja/organ za potrjevanje ukrepali, vendar še niso bile popravljene, ko je revizijski organ odvzel vzorec

Kot je že navedeno zgoraj, je treba vse ugotovljene nepravilnosti upoštevati pri izračunu napovedane stopnje napake in o njih poročati v ACR.

To velja tudi za nepravilnosti, ki jih je ugotovil RO (pri revizijah operacij) in ki jih je že odkril drug nacionalni organ (organ upravljanja, posredniški organ ali organ potrjevanja), še preden je RO, ki je (pri revizijah operacij) prav tako odkril

¹⁵ Glej <http://eca.europa.eu/portal/pls/portal/docs/1/133817.PDF>.

¹⁶ Glej točko 6 strokovnega uvoda k smernicam INTOSAI.

¹⁷ V skladu s točko 6.1 smernice INTOSAI št. 23 je uporaba smiselna v primeru „revizijskega vzorčenja pri finančnih revizijah (s preiskovanjem zakonitosti in pravilnosti poslovanja vred)“.

omenjene nepravilnosti, odvzel vzorec, vendar jih država članica ni popravila pred oddajo ACR¹⁸.

Če pa obstajajo dokumentarna dokazila, da so pristojni nacionalni organi (organ upravljanja, posredniški organ ali organ za potrjevanje) **ugotovili nepravilnosti in so že sprejeli potrebne ukrepe**, še preden je RO odvzel vzorec, nepravilni zneski pa so bili popravljeni pred predložitvijo ACR, se lahko te nepravilnosti izključijo iz napovedi napak za populacijo na podlagi napak v vzorcu.

V vsakem primeru je treba v ACR (v oddelku o revizijah operacij) poročati in obrazložiti, kako so bile obravnavane ugotovljene nepravilnosti.

Na splošno mora organ upravljanja zagotoviti, da so preverjanja upravljanja (upravna preverjanja ali pregledi na kraju samem) izvedeni tako, da se uspešno preprečujejo, ugotavljajo ali popravljajo nepravilnosti, preden se izdatki prijavijo Komisiji.

8.1.2. Nepravilnosti, ki jih med nadzorom ugotovita posredniški organ/organ upravljanja, so le deloma popravljene, preden RO odvzame vzorec

Če RO med revizijo ugotovi, da je nepravilnost med nadzorom ugotovil že PT/OU, vendar je bila uporabljena stopnja popravkov nižja, kot se RO zdi primerno, se razlika med zneskom, pridobljenim s stopnjo popravkov, ki bi jo uporabil RO, in dejansko popravljenim zneskom (ki je bil prijavljen Komisiji, preden je RO odvzel vzorec) upošteva pri izračunu skupne stopnje napake/napovedi napak.

8.1.3. Nepravilnosti, ki se nanašajo na izdatke, katerih potrditev je bila umaknjena, ko je RO odvzel vzorec

Ko RO izbere vzorec operacij, lahko v revidiranih operacijah ugotovi nepravilne izdatke, katerih potrditev je država članica umaknila. V smislu praktičnih rešitev sta RO pri revizijah na kraju samem na razpolago dve možnosti:

- (1) Če nepravilni izdatki, katerih potrditev je država članica umaknila, vključujejo vse izdatke pri operaciji iz vzorca, ki ga je odvzel RO, temu organu operacije ni treba revidirati na kraju samem. Vzorca se ne sme spremeniti, kar pomeni, da sporne operacije ne sme nadomestiti druga operacija.
- (2) Če nepravilni izdatki, katerih potrditev je država članica umaknila, vključujejo le del izdatkov dane operacije iz vzorca, ki ga je vzel RO, naj ta organ revidira operacijo na kraju samem, da ugotovi, ali del nepotrjenih izdatkov ne vsebuje napak.

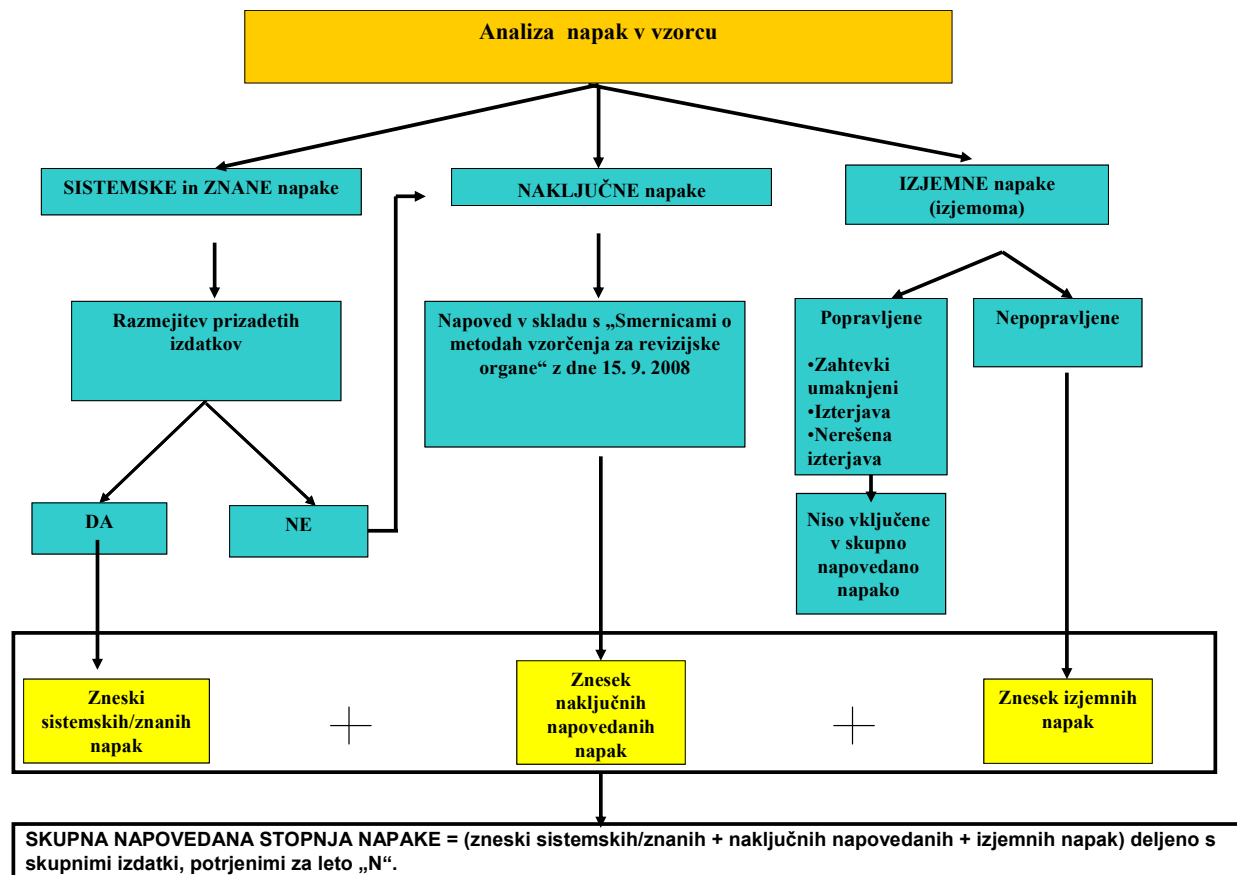
V vsakem primeru je treba nepravilne izdatke upoštevati pri stopnji napake.

¹⁸ Kot je navedeno zgoraj, je napaka popravljena, ko se nepravilen znesek odšteje (po umiku ali izterjavi) v izkazu o izdatkih, predloženem Komisiji, ali pa se sporni izdatki vnesejo v računovodski sistem organa za potrjevanje kot nerešene izterjave.

8.2. Izravnave zaradi napak v zvezi s previsoko ocenjenimi izdatki v primerjavi z napakami zaradi prenizko ocenjenih izdatkov za ugotovitev najverjetnejše skupne napake.

Napak zaradi prenizko ocenjenih izdatkov se za namene ACR ne sme upoštevati pri izračunu stopnje napake pri vzorčenju (in posledično pri izračunu napovedane stopnje napake).

PRILOGA 1 – SKUPNA NAPOVEDANA STOPNJA NAPAKE

PRILOGA 2 – PREGLEDNICA ZA PRIJAVLJENE IZDATKE IN VZORČNE REVIZIJE

Skla d	Referenca (Št. CCI)	Program	Izdatki, navedeni v referenčne m letu	Izdatki v referenčnem letu, revidirani za naključni vzorec		Znesek in odstotek (stopnja napake) v nepravilnih izdatkov naključnem vzorcu ¹⁹		Skupna napovedana stopnja napake ²⁰	Drugi revidirani izdatki ²¹	Znesek nepravilnih izdatkov v drugem vzorcu izdatkov	Skupni izdatki, navedeni kumulativno	Skupni izdatki, revidirani kumulativno ²² , kot odstotek skupnih izdatkov, navedenih kumulativno
				Znesek ²³	% ²⁴	Znesek	%					

¹⁹ Kadar naključni vzorec zajema več skladov ali programov, se podatki o zneskih in odstotkih (stopnja napake) nepravilnih izdatkov nanašajo na celoten vzorec in jih ni mogoče navajati na ravni posameznega programa/sklada.

²⁰ V primeru nestatističnega vzorčenja pri majhnih populacijah, stopnja napake v vzorcu. Pojem skupne napovedane stopnje napake je razložen v oddelku 2.6 teh smernic.

²¹ Izdatki iz dopolnilnega vzorca in izdatki za naključni vzorec, ki ne spadajo v referenčno leto (znesek).

²² Vključujejo revidirane izdatke iz naključnega vzorca in druge revidirane izdatke.

²³ Znesek revidiranih izdatkov.

²⁴ Odstotek revidiranih izdatkov v povezavi z izdatki, ki so bili Komisiji prijavljeni v referenčnem letu.